

SPEKHUGGERNYT

december 98

32

DANSK SPÆKHUGGERKLUB

www.comne.to/danskhuggerklub

BESTYRELSE

Torben Vaug formand + DASP-builk
Agade 50, stn.
7100 Vejle
22 21 21 91
E-mail: tov@vejleamt.dk

Hanne Skovbjerg kasserer
Ibsstrupvej 48
2820 Gentofte
39 65 72 89
E-mail: hanne.skovbjerg@dadinet.dk

Kim Isager
Blåbærvej 30, Thurø
5700 Svendborg
62 20 59 14
Troels Wester Sørensen
Taarbæk Strandvej 37 A
2930 Klampenborg
39 63 10 24
E-mail: westeri@get2net.dk

Jacob Iversen
Gł. Vindingevej 218
5800 Nyborg
65 30 31 18
E-mail: jaiw@post11.tele.dk

Jette Thisted Simonsen medlemsregister DEN 65
Vesterskovvej 22
4793 Bøge
55 89 30 98
E-mail: jette.simonsen@get2net.dk

ISEFORD
ingen p.t.

LILLEBÆLT
Sv Åa Sibbesen
Rosengade 14-1
6400 Sønderborg
74 42 20 29
sib@danfoss.com

SYDFYN
Lars Nielsen
Tangmosen 1
5600 Fåborg
62 61 26 82
DEN 229

ÅRHUS

Thomas Seanel
Snogebækvej 49, 1.
8210 Århus V
20 67 07 57
E-mail: seanelts@obs.aau.dk
DEN 457

DEN 74

Paul Erik Petersen
Rude Havej 150 A
8300 Odder
87 81 99 77
E-mail: pep@arris.dk

DEN 256

DEN 220

Anker Schrøder
Åtoften 136
2990 Nørå
49 14 20 52
E-mail: acs@tek.bane.dk

DEN 147

Jens Jørgensen
Manvej 42
4720 Præstø
55 99 17 08
E-mail: acc@tek.bane.dk

DEN 88

Jens Jørgensen
Manvej 42
4720 Præstø
55 99 17 08
E-mail: acc@tek.bane.dk

DEN 308

Jette Thisted Simonsen
Vesterskovvej 22 (NY)
4793 Bøge
55 89 30 98
E-mail: jette.simonsen@get2net.dk (NY)

SPÆKHUGGERNYT
udgives af Dansk Spækhuggerklub
udsendes 4 gange årligt
REDAKTIONENS ADRESSE:
Jette Thisted Simonsen
Vesterskovvej 22 (NY)
4793 Bøge
55 89 30 98
E-mail: jette.simonsen@get2net.dk (NY)

Indtag modtages meget gerne på diskete i

programmerne: Word, WP 5.1/5.2 og

tekstfil, samt i papirform.

Ikke Macintosh, tak. Og så sehyrlig via

E-mail på overstående adresse.

Trykker: Tutein & Koch, København

En kommentar til beretningen i nr. 61 om Sjælland Rundt 1998

Som gast på DEN 123 har jeg nogle bemærkninger, som jeg MÅ af med.

Vel, det var spændende, og nogle gange irriterende i de loje perioder i Bøgestrømmen med sleek på skøderne at se 555 komme snigende bagfra med en utrolig bådfart, de ens forhold taget i betragning. Forklaringen kom så i Øresund, hvor vi blandt meget forskelligt vejr havde en meget tynd periode på halv vind. 555 indhente vores forspring på ca. 1/2 sømil og "sejlede" 25 m. til huv af os. En person havde med hele klar-fem fat om hele stor-skødet og sad og pumpede båden frem. Med let hævet stemme sagde jeg, det er ikke tilladt, ikke specielt henvendt til dem, men hastigheden, hvormed skødet blev sluppet, siger mig, at de var klar over, hvad de foretog sig. Vi var 4 par øjne, som havde set det. Jeg overvejede en protest, men at protestere mod folk med en sådan moral uden vidner, er nytteløst.

555, jeg tror på, at alle legekammeraterne vil sætte pris på, at I aflægge jer jeres kædelige jollemanerer og sejler fair kapsejlads fremover. Jeg må tilstå, at jeg i dag ærger mig over, at vi med megen høj råben og viften med en rød svømmevest fik jer til at vende om ved begrensningssøjlen W1 - W6 findes mig bekendt ikke på de kanter - i stedet for bare at sætte signalflag B, nærmeste vidne var 2 båds-længder væk

Sejlsport er desværre den sport, hvor der snydes mest. Efter at have sejlet kapsejlads i over 30 år er jeg i stand til at fylde dette blad med snyderier, jeg har oplevet. Jeg ville have det meget dårligt med at modtage og fremover skulle se på en præmie, som jeg vidste, jeg havde snydt mig til. Det er synd for den i øvrigt herlige leg med vind og vejr.

Peder Skogstad (en gang DEN 65)

Aproplos Sjælland Rundt

I 1999 går starten til dette årtusindets sidste Sjælland Rundt fredag den 25. juni. Længere omme i dette blad har Mogens Haunschultz, DEN 32, causeret lidt over sine 30 gange rundt om Sjælland - heraf de 27 i en spækhugger.

Red.

En kommentar om popnitter

Tillad en tidligere Spekthuggerproduktudvikler at komme med nogle kommentarer til Jan Eggers' "Et tip om popnitter, skruer, møtrikker og bolte".

Popnitting er langt den mest udbredte fastgørelsesmetode i.f.m. rigarbejder, hvilket skyldes den kendsgerning, at det er en enkel, hurtig, stærk og fortæffeligt metode. Rigtigt udført, vel at mærke! Der skal bores for med den rigtige bordiniameter (normalt 4,9 mm), der skal påføres et fornuftigt middel mod galvanisk tæring mellem rør, beslag og nitter (fx Tectyl), og der skal bruges monel-nitter, hvis legering passer godt til både ruststål og aluminium. Endelig skal man huske at så den tilbageblevne del af popnittestiften ud af nitten - den er af almindelig stål og korroderer.

Har man brug for en særligt kraftig befestigelse, bør man bruge en sveje

møtrik (også kaldet flangemøtrik, en aflang skive med et opprettet gevindstykke), som man sætter fast på en pind, et elektrikerrør eller lignende, hvormed man fører møtrikken ind i røret. Selv midt på masten kan dette lade sig gøre. Svejsemøtrikken forsynesinden indføringen med et stykke dobbeltklæbende tape, så den bliver siddende, når skruen/bolten har været spændt til. Til sidst river man pinden til sig. Metoden kan også anvendes, hvis man vil placere et kraftfordejende underlag mellem møtrik og rør. At lave ekstra huller tæt ved et belastet sted er IKKE hensigtsmæssigt.

I øvrigt skal man efterse alle sine

popnitt- og skruesamlinger med jævn

mellemrum. Ingenting holder evigt.

Klaus Næraa (engang "Eenogtyve")
nærao@teliamail.dk

Gamle søkort

Orlogsmuseet på Christianshavn udstiller fra den 13 november en serie 300 år gamle enestående originale søkort over danske og svenske farvande.

Med enkle hjælpemidler som kompas, lod og lod opmalte søkortdirektør Jens Sørensen i slutningen af 1600-tallet de danske farvande så præcist, at flådens admiralitet holdt kortene for sig selv, før at fremmede skibe ikke skulle få glæde af dem. Desuden ville Danmark sikre sig de indbringende lodsindeæger fra gennemsejlingen af sundet og bælter.

Orlogsmuseet udstiller 14 af Jens Sørensens søkort. Han blev udnævnt til søkortdirektør i 1696, men allerede inden havde han tegnet spionkort over bl.a. svenske flådehavnsstationer. En log (engelsk: træklods) måler udsejlet distancce og fart. Et lod måler vanddybden.

Særudstillingen om "den danske hydrografis fader" kan ses frem til den 14. Marts 1999.

(Kilde: Ritzau Bureau, 11.11.98)

Øresundspokalen 1998

Som forsvarende mester vil jeg berette om, hvordan det lykkedes mig og min bætning at afhænde den fiktive pokal. Øresundspokalen har i det forløbne år ikke materialiseret sig, udover den hæder, det er at blive nævnt i Spækhuggemyt og ved den årlige generalforsamling. Men æren er jo størst af alt. Nå til sagen.

Efter sidste år at have tyvstjålet pokalen fra DEN 220 var vi i år indstillet på at gevindne pokalen - og denne gang skulle der ikke kunne stilles spørgsmålstejn ved noget som helst.

Vi startede pokalserien med Ladies Cup, hvilken vi året før, i Hanne Skovbjergs fravær, havde vundet. Ved den første onsdagsmatch havde vi brækket bommen på vej til banen, så forberedelserne bestod i at fremskaffe en anden bom. Det vidste sig, at Anker Schnøder ikke var så langt i klargøringen af Frida og så vi lånte hans bom - tænk at sejle rundt med sin største konkurrents bom, Øresundspokalen var næsten i hus!

Dagen startede med ingen vind og vi var nær ikke nået til start! Dommerne havde åbenlyst haft svært ved at ligge en bane, vi startede med en halvvind mod topmærket (eller rettere første mærke). Starten var kaotisk, det er svært at starte med vinden ind fra siden - det giver sådan nogle sjove luffedueller. Vi lå nr. 2 ved første mærke, Hanne Skovbjerg var allerede 5 min. foran og vi indstillede os på at sejle om 2. pladsen. På vej mod 2. mærke, også på halvvind, blev vi overhalet af 133,

97 og 88 - netop dette trekløver skulle viser sig bliver de hårdeste konkurrenter i årets pokalserie. Vi lå nu nr. 5 og halvvindsejladens fortsatte. På vej i mål sejlede vi bide vind og måtte for at krydse linien slå en enkelt gang. Det lykkedes os at snuppe DEN 88 50 m for mål. 133 og 97 var langt foran, Hanne Skovbjerg havde for længst passeret mållinjen. Første sejlads i serien, én 4. plads, det var OK - men så kom chokket ved præmiendelingen: Nr. 4 var ikke 555, men 91 (vores arvefænde), nr. 3 var 88 og nr. 2 blev 97. Vi var tyvstartet (sammen med 133) - den var svær at sæde!

14 dage efter skulle vi sejle i Helsingør, Sundbus Cup, og tyvstarten revancheres. Hvordan rejser man sig mentalt efter et chok? Det havde været det store spørgsmål, efter mange sovnlose nætter blev vi enige om at en sejr ville være den bedste vej ud af den traumatiske tilstand.

Dagen startede med meget lidt vind og kryds mod nord, vinden dødede og det begyndte at regne (øse ned). Vinden dødede helt. Vinden kom - vi kunne holde første mærke op - vinden sprang - mange af de andre kunne holde første mærke op. Nr. 63, Amalie, var langt foran ved førstes mærkering, derefter 97 og 88. Vi runnede som nr. 6-7 stykker, sammen med 133 og '78. Banen var en nord-sydbane og det blev der en god sejlags ud af, da vinden endte i nord. På det andet opkryds satsede Amalie alt, idet de søgte strømme på land - de udgik efter at være blevet

trukket af - og så var 97 i front tæt forfulgt af 88. Vi avancerede et par plads'er og lå nu sammen med 78 og 133 og kæmpede om 3. plads'en. På det sidste lænseben inden måltagning havde vi sat 78 og 133 - vi håbede nu, at førerbådene ville sejle ind i hinanden og udgå - eller at vinden ville dø foran. Vores ønske gik næsten i opfyldelse, idet 97 og 88 havde en drabelig luffe-duel, der næsten bragte dem til Sverige. Men ak, 97 fik overtaget og faldt af i tide og vandt. 88 blev nr. 2, vi nr. 3, 78 nr. 4 og 133 nr. 5

Hvordan skulle vi nu gevindende pokalen? DEN 97 havde efter de første to sejladser en 2. og en 1. plads. Det gjorde ondt. Vi havde ikke vundet i Helsingør og de eneste to både, der ikke måtte komme foran, var kommet foran! Her er der kun én ting der hjælper - Fontex! Sommeren var heller ikke god

I september afholdtes Lynette Cup, tre kryds-lænsmønstre på én dag. "De" var der - DEN 97 og DEN 88 - nu skulle de få kærligheden at føle - vi var og vor de samme mestre. Men sådan skulle det ikke gå. DEN 133 vandt Lynette Cup og 88 blev nr. 2, vi blev nr. 3, 78 nr. 4 og 97 nr. 5. Det havde været en rigtig sjov dag på vandet, men Øresundspokalen var tabt. 133 havde igen vist tænder, mens 88 nu havde en uopnælighed serie: 3-2-2. ØV. Det var kun 97, der kunne tage pokalen fra 88.

I erkendelse af at slaget var tabt tog vi hævntørtige til Jameson Cup. Der var 18 tilmeldte huggere til årets sidste kap-sejlads. Det blæste godt, omkring 10 m/s - vi sejlede en sjov bane: Et par gange til

Hven og rundt i både Vedbæks og Rung
steds kappejadsbaner! Vi fik en dårlig
start og lå nr. 5 ved første mærke efter et
godt langt kryds. Der var halvvind til næ-
ste mærke - vi fik ikke sat spilleren for det
var for sent - øv, det var den sejlads der
røg. 220, 133 og 95 fik et stort forspring.
Vi kiksede anden mækerunding i tredje
position med en Grinde og en Larsen 28 i
inderbanen, hvilket betød at 97 og 91 kom
op og forbi. Resten af sejladsen sejlede vi
alene, da der var langt op og ned til de
næste. 97 udgik og 91 kunne ikke finde ud
af at sejle rigtigt rundt om mækerne. Da
jeg modtog resultatlisten viste det sig, at
vi var blevet nr. 4 ca. 10 min. efter vind-
ren 220 og ca. 10 min. foran 88 og 62. Så
er distancesejlads en smule kedeligt. Se-
nere har Schrøder i nr. 220 berettet, at der
blant de tre første havde været en spæn-
dende dyst med skiftende foringer. 220
havde haft uorden i deres noter om banen,
hvilket betød de var på vej i mål for tid-
ligt, men de forsvarede alligevel deres 1.
plads.

Som sagt før er forventningen gæde ofte den største, vi tabte pokalen med æren i behold. Bjørn Fischer og drengene på Daphne (DEN 88) har sejlet en rigtig flot og stabil serie (3-2-2-5) og har fortjent vundet årets Øresundspokal - tillykke med det! Vi er mange, der allerede nu drømmer om at vinde pokalen i 1999 - det er sjovt og udfordrende at sejle Spækhus- ger på Øresund!

Resulauer næste side.....

Sejlnr.	Ladies Cup	Sundbus Cup	Lynette Cup	Jameson Cup	Point i alt	Placering
5	6/5				5	13
62	8/3	6/5	DNC/0	6/5	13	6
63	5/6	DNF/0	DNC/0	DNC/0	6	12
66				DNC/0	0	23
72				DNC/0	0	24
77	9/2	DNC/0		DNS/0	2	17
78	OCS/0	4/7	4/7		14	5
81	7/4			7/4	8	10
88	3/8	2/9	2/9	5/6	32	1
91	4/7			DNF/0	12	7
97	2/9	1/10	5/6	DNF/0	25	2
113				8/3	3	16
120		DNS		11/0	0	19
123			7/4	DNF/0	4	14
124	11/0				0	19
133	OCS/0	5/6	1/10	3/8	24	3
167	10/1	7/4	9/2		7	11
220				1/10	10	8
256	1/10				10	8
298				12/0	0	21
310				9/2	2	17
361	DNC/0			DNS/0	0	22
421				8/3	10/1	4
479	DSQ/0				0	15
555	OCS/0	3/8	3/8	4/7	23	4
Antal både	17	9	11	19		

Tallene angiver placering/point

I alt 25 både har deltaget, det er en tilbagegang på 3 både i forhold til sidste år. 4 både har deltaget i alle sejladsere og 4 både har sejlet 3 sejladsere, det er samme som sidste år. Kigger vi på tilmeldinger har der i år været 56, sidste år 55 og i 1996 var der 41 - så opsvinget er stagne-

ret! Det kunne være sjovt hvis vi blev endnu flere i 1999! Husk derfor at få sat kryds i kalenderen!

Godt Nytår!

Henrik Buhl, "Aurora" DEN 555

Resultat Sydfyns pokalserie 1998

TTU = Toyota Tune Up, AR = Als Rundt, ØR = Øhavet Rundt, SD = Skærs-Drejø

Deltager	TTU	AR	ØR	SD	Point i alt	Placering
89			2/9		9	VI
115	4/7	7/4			11	V
147		4/7	4/7		14	IV
229	1/10	3/8	DNF		18	II
238		5/6			6	VII
267		2/9	DNS		9	VI
274	2/9	1/10	1/10		29	I
316	3/8		3/8		16	III
482		6/5			5	VIII

Tallene angiver placering/point. Den sidste sejlads *Skærs-Drejø* blev ikke fuldført inden for tidsgrensen på grund af manglende vind.

Der afholdes møde i Fåborg Sejlklub **tirsdag den 26. januar 1999 kl. 19.30** for at planlægge næste sæsons sejlader og aktiviteter.

På gensyn!

Lars Nielsen, DEN 229

Resultaterne

fra *Bøgestrommens* og *Aarhus Bugs* pokalserier 1998 må læserne have til gode. De er desværre ikke indkommnet ved redaktionens endelige slutning den 18. december 1998.

Redaktionen antager, at ovenstående notits vil være tilstrekkeligt "vink med en vognstag". Ellers læs blad nr. 61, side næstsidst en gang til!

Red.

Ikke et ord mere om sejmåling

...bortset fra en kommentar fra Dansk Sejlungion.
DS har taget DASP's erfaringer fra sejmålingen ved DM 98 oalvrigt og har svaret på vores henvendelse (læs nr. 61). Nedenfor er DS' svar og som det fremgår vil DS stramme op over for sejmagerne. De vil blandt andet følge DASP's forslag om uanmeldte besøg.

Bestyrelsen håber, at vi i fremtiden kan stole på, at sejl med sejlknapper overholder klassereglerne. Vil vil dog vende tilbage med kontroller.

Torben Vang, formand (og DEN 109)

19-10-98

Att.: Torben Vang
Dansk Spækhuggerklub
Aagade 50
7100 Vejle

Kontrolmålerapport 1998 - Kommentarer til kontrolmåling ved Spækhugger DM

Som svar på Jeres brev af 11-09-98 skal Dansk Sejlungion (DS) informere om indholdet af de breve, som DS i begyndelsen af oktober måned har udsendt til 31 sejloffer samt særligt fremhæve indholdet i breveene til de sejloffer, der var repræsenteret ved Spækhugger DM. Ordlyden af breveene er skrevet med kursiv skrift:

Internationale er der i øjeblikket reelt en del optørskomhed mod de lande, som har etableret sejmåleordninger hos sejloffer (In-House Measurement), som Dansk Sejlungions (DS) "sejlknapordning".

Betingelserne for forsat troverdigheid og tillid til DS' "sejlknapordning" ligger bl.a. i den måde DS administrerer ordningen på, men særligt i sejloffets metoder og evne til at sikre den nødvendige kvalitet af de leverede sejl, dvs. overholdelse af alle gældende regler og bestemmelser, såsom Kapsejladregler (ISAF Racing Rules of Sailing, RRS), Klasseregler (nationale og internationale) og Udstyrssregler (ISAF Equipment Rules of Sailing, ERS) osv.

Man skal i denne forbindelse være meget opmærksom på, at tilliden til DS og sejloffet så let som ingen ting kan lide ubodelig skade, såfremt lofiet ikke formår at leve op til den kvalitet,

som forventes af DS, bædejere, kapsejladsarrangører, nationale og internationale klasseorganisationer samt International Sailing Federation (ISAF). Det skal her nævnes, at ISAF bl.a. i samarbejde med DS igennem længere tid har arbejdet med forslag til overholdelse af retningslinjer og kontrakter med sejlfølfer til kvalitetsikring af "In-House Measurement of Sails". Det forventes, at der vil gå et til to år, inden forslagene kan udmanes i ISAF-regler, som DS vil/skal følge.

Dette vil også få indflydelse på vor nuværende kontrakt under DS' sejlnapordning, som så skal tilrettes i henhold til ISAF's ønster/krav.

Uanset dette finder DS, at tiden er moden til at intensivere indsatsen for overholdelse af gældende regler og bestemmelser ved ikke alene at begrænse målekontrol til stævner, men tillige forbeholde sig retten til at besøge Jeres sejlføl uunmedt. Ved disse besøg imodeses en positiv og konstruktiv dialog til gavn for sejsporien.

Ved enhver proces, hvor mennesker er involveret, kan det næppe undgås, at der og til i fremsstillingsprocessen ved omsætningen fra div. regler og bestemmelser til det færdige sejl kan forekomme fejl, som når de opdages - i alles interesse - står sig bedst ved at blive offentlig gjort. For der er intet mere frustrerende for ikke at sige vanerende og pinligt for en bædejær og for selve sejlfølter, at fejl først bliver opdaget ved målekontrollen under stævner.

Når sejlfølter derfor opdager stædanne fejl i tide, ville DS samtidig sætte stor pris på modtage information fra sejlfølter herom.

Informationen kunne være en kopi af brev til bædejere/klasseorganisation med beskrivelse af fejlen, dens omfang samt angivelse af metode og tidspunkt for afhjælpning. At have denne erkendelse og åbenheden omkring kvalitetsikring ved sejlfremstilling ville sesvigt "gøre krudtet vædt" hos de personer/organisationer, som måtte være imod "In-House Measurement".

Der er ingen tvivl hos DS overhovedet, at "In-House Measurement" er vejen frem - når det drejer sig om kvalitetsikring for overholdelse af klasseregler - ikke alene for sejl, men også for de øvrige dele til båden. Der forestår dog forsigtet og væsentligt politisk og praktisk arbejde i ISAF på dette område, hvor der fra danskt side gøres en målrettet indsats.

I sæsonen 1998 har DS modtaget rapporter om målekontrol udført ved stævner i følgende klasser:

- Drage
- H-båd
- Nordist Folkebåd
- Soling
- Specknager

I disse klasser er det ikke nødvendigvis stådan, at der i hver eneste klasse har været forhold, som har givet anledning til kommentarer til sejl leveret fra Jeres løft.

I det følgende skal DS først gøre nogle generelle bemærkninger samt dernest specifikt komme niere de forhold, der har været rapporteret om sejl fra Jeres loft.

Generelt:

- Farver på nationsbogstaver og sejlnumre har været årsag til nogen diskussion, da det øbænbart af forskellige årsager er udbrædt i nogle klasser at have to eller flere farver på nationsbogstaver og sejlnumre. Hos et enkelt sejlført kunne anvendelsen af to bestemte farver, som indgår i lofets logo, ligne en form for skjult reklame. Uanset hvad der måtte have været givet af stuenedtapsioner i sæsonens løb, er reglerne helt klare på dette område.

Kapsejladssregel RRS 77, Tillæg H 1.2 (a) siger at:

“Nationsbogstaver og sejlnumre skal bestå af store bogstaver og arabial, være let læselige og i samme farve ...”

DS skal derfor bede berørte sejlfører om at ændre praksis.

- Sejspindslommer, som i hele deres længde er syet på et selvstændigt stykke sejltag, der deraf ses på seje sejler, har givet anledning til tvivl om hvorvidt det selvstændige stykke sejltag var forstyrkning eller ej. DS tolker brugen af dette selvstændige stykke sejltag som “god sejlmagerpraksis” for så vidt, at længden og bredden af dette stykke dug ikke gøres større end det behov for plads, som sejlpinden og de nødvendige somme kræver. For at kunne styre dimensionerne i ønsket retning anbefaler DS, at klasseregler indeholder bestemmelser om udvendig sejspindslommelængde og -breddde, som beskrevet i ERS pkt. G 8.1 og G 8.2, hvor sejspindslommelængden og -bredden begrenser størrelsen på dette selvstændige stykke dug.

- Placering og størrelse af sejlmagermærke giver alt for ofte anledning til bemærkninger eller endog fjernelse af mærker i forbindelse med stævner.

Der er sådann sei ingen grund til at være i tvivl, da RRS 79, Tillæg G3.1 (b) siger at:

“Et sejlmagermærke, som kan indefatte sejltagfabrikants navn eller mærke, samt sejlets mønster eller model, må vises på begge sider af elhvert sejl, men det skal kunne indeholdes i et kvartrat på 150 x 150 mm. På andre sejl end spilere må ingen del af et sådant mærke, anbringes længere end 300 mm eller 15% underliggende seils længde fra sejlets hals”.

Lidt forenklet kan det siges, at ingen del af sejlmagermærket i forsejl og storsejl må placeres mere end 300 mm fra halsbarmspunktet (ERS pkt. G 4.3) og skal kunne indeholdes i et kvadrat på 150 x 150 mm.

- **Dato og underskrift ved DS sejltnap** har gentagne gang været nævnt som generel mangel i kapsejladssøj. Til dette er der kun at sige, at sejlførfet gennem den valgte kontroloprocedere

skal sikre sig, at sejlene underskrives og dateres med tydelig og vejrbestandig skrift inden de forlader lofset.

● **Dato og underskrift ved klasse-labell eller -knop er en mangel, som ofte ses. Her skal gælde de samme bemærkninger, som ved DS sejlknap.**

Specifikt for lofterne, udover det generelle:

● **Carlsen, det lodrette fysunder-mål på adskiltlige storesejl var for stort. Høj-bredde-målet på én spiller var 5 til 6 cm for stort. DS regner med, at fejlene blev rettet før stævnet.**

● **Green, problem med overholdelse af vinduesaeral, som skyldes for store vinduer til vind-stømstråde (tucklers).**

● **Høj Jensee, et enkelt storesejl, hvor øverste sejpind var for lang og dermed gjorde MGU for stor, når der blev slæbt bro over to sejpinder. Problemet blev løst ved at afhørne øverste sejpind og skære af sejlet.**

● **Orkan, udover ovennævnte generelle bemærkninger har der fra årets DM i Præstø blot været rapporteret om tre storesejl med forkert farve på klassemærke (skal være grøn) samt en flynder med for stort lodret mål.**

● **Selcenteret, udover ovennævnte generelle bemærkninger har der fra årets DM i Præstø været rapporteret om storesejl med mål for store klassemærker. De er blevet målt helt op til 1030 mm, hvor max. er 800 ± 50 mm (i henhold til klassetejen. nr. 009 og 112). Desuden var de øverste sejpinde 1 til 2 cm for lange, ligesom de primære hjæmforsærkninger var alt for store - ca. 120 mm. Selvom både de generelle og specifikke bemærkninger til lofsets sejl har drejet sig om det man kan kalde "stændærende ting" i forhold til sejlenes hoveddimensioner - som lofsets fæstisk har overholdt - har DS kun én bemærkning til lofsets sejl - nemlig, slæser!**

● **Z-up, ved DM kunne et storesejl ikke måle ind på flynderen.**

Med venlig hilsen
Dansk Sejlunion

Flemming Nielsen

Sjælland Rundt med Rimfaxe

Ettemmelig vidstofigt tilbageblick

For nogle år siden lå jeg opankret i Bøgesstrømmen ved Viemoseskoven, da en blå spækkugger sejlede hen til mig. Ombord var Gert Fabricius, selv om båden ikke var D31 Racy, men han mente at have genkendt os, og de kom ombord, og vi fik en lang snak. Han havde det år vundet Sjælland Rundt i fin stil, så jeg fik lejlighed til at lykønske ham, og vi udvekslede så minder. Jeg husker første gang, han var med. Numrene gjorde os jo til en slags naboer, og vi hilste på hinanden for stanen. Siden fulgtes vi faktisk ad næsten hele turen. Han var lidt hurtigere, men vi snød ham så ved hjørnerne. Han kom dog først i mål. Senere fandt han uforstået nok på at sejle stærkt, og vi så sjældent andet end nogen af ham. Under samtalen sagde han, at vi var jo dem, der havde deltaget flest gange, hvad der aldrig var faldet mig ind, men det var da klart nok.

De, der var begyndt for os, var jo holdt op, nye kommet til og siden holdt op. Sidste år besluttede jeg også at stoppe, men sådan gik det ikke. Sagen var, at der nu kun var 12 tilmeldte og at flytningen af tidspunktet ødelagde min serie. Imidlertid så gasterne meget skuffede ud, da jeg sagde det, det var ret beset også deres eneste større sejltur hvert år. Da vi så også brykkede masten, kunne vi vel ikke slutte på den måde, men måtte tage et år til. 1998 boede på en yderst afvekslende oplevelse, med vel det længste kryds i Sjælland Rundts historie, næsten til Kal-

vehave, så vi bliver nok ved nogle år endnu.

Måske kunne man lokke flere til ved at forsøge at fortælle hvorfor. Mange ture har kun efterladt få varige minder, en grundig hoppetur på kryds over Kattegat, sågar helt til Korsør og derpå rumskøds hjem. Andre glemmer jeg aldrig. Det følgende er nogle af disse, mine tydeligste erindringer fra talrige ture Sjælland rundt. De er ikke baseret på logbøger, så det kan være, at jeg blander turene sammen. Måske kan de også ses som et bidrag til spækkuggerens historie, men ellers er det nok en række skipperskrønener.

Modet med spækkuggeren

Jeg må begynde i 1969, hvor jeg var hyret som gast på "Singlan", en flad trækutter af ubestemmelig art på ca 8 meter. Vi var foruden mig, skipperen Finn Hendil og min broder Carl. Det var min og Carls første Sjælland Rundt, medens Finn havde prøvet en enkelt gang som gast, og den står nok derfor særligt tydeligt i mindringen. I Helsingør havn bemærkede vi en mærkelig båd, der kom ind. Den virkede underligt høj i fribordet, understreget af en sær mørk farve, havde ingen kahyt og var hverken kutter eller spidsgatter. Det var spækkuggeren, men det vidste vi ikke. Vejret var fint, meget svag vind fra nordvest men en rivende strøm fra syd. Vi var så snedige at starte ved det yderste mærke, hvilket desværende de fleste havde fun-

det på, og da nu strømmen begyndte at snyde de yderste til luv, måtte de naturligvis forsøge at kuskestarter. De læ både holdt derimod på indtil hele kagen af 300 både var så tæt klemt sammen, at vi lå fender ved fender og håbede det bedste. Rygter vil vide, at en af skolebådene fra Svanemøllen blev tvunget til at rende sit bøvspryd gennem hjemmevernskutteren. Uffe, som vi senere skal høre om, siger, at det skam ikke er noget rygte. De havde under krigsråbet: "Vi border" formået at rase et større stykke af skanseklædningen af. Det tog en lille times tid efter starten før vi omsider havde fået fri vind.

Det var som sagt kryds i svag luft på fladt vand helt til Gilleleje, som vi nåede ved midnat. Et rent svineheld for Peter Bruun, og meldingerne i radioen fortalte da også, at kapsejladsen fortøjs af Poul Elvstrøm i en Soling og nummer 2 var Peter Brunni i Spækhuggeren. Dette varede resten af sejladsen. Ved Gilleleje fik vi ret hård vind fra vest og led sesygens kvaler det meste af natten, bl.a. fordi vi havde en benzindunk, der lekkede ud i bundvandet. Ellers var det en meget fredeleg sejlad. Vi havde lånt en spiller af bomuld. En lille trekanter sag, der var syet med 3 cirkulære huller på midten, en mode man åbenbart havde engang, som vist skulle få den til at slippe luften. På det lange slør ned gennem Storebælt blev vi naturligvis hele tiden overhalet, men holdt humøret oppe ved at lufte dem, der kom for tæt på til luv. Vi havde den fordel, at den flade spiller ikke alene tillod os at gå næsten bidevind, men også gav os større og større fart efterhånden som vi skar op, og det kunne ingen hamle op med. Nogle

var meget tungnemme, men kom dog til sidst forbi i læn. Midt i bedøveligheden sagde skipperen, at han håbede, at vi kom gennem Bøgestrømmen om natten. Da han havde sagt det et par gange, spurgte vi tovende, hvad han mente med det. "Jo, så er der ingen, der tør sejle". Det vidste han fra Møn Rundt.

Han fik sin vilje. Der var opsamling ved Kalvehave, og først ved midnat kom der en let nordlig brise. "Singlan" havde lidt af spekthuggerens egenskaber i let luft, så vi var snart sejlet fra konkurrenterne. Skipperen beordrede kurs 350°, men jeg svarede, at jeg kun kunne holde 330°. Efter ny granskning af kortet genugte skipperen sine 350°, og vi spurte ham, hvordan han bar sig ad med at sejle der om natten. Ja, der plejede jo at være en agterlanerne at styre efter, svarede han. Det var der ikke nu, og så satte vi ham til at styre. Faktisk lykkedes det os at navigere hele vejen ud på kryds, og vi fandt alle bøjer undervejs med stavlygten. Det foregik på den måde, at jeg målte ud med en tendstik, hvor mange minutter, vi kunne sejle på hver bøv, således tilpasset at vi efter nogle vendinger endte med at sejle tet forbi næste kost.

Endnu en pudsig situation skal med. Vi var krydsset fra alt og alle op gennem Sundet. Den sidste konkurrent var vel godt en sømil bagude. Da vi rundede Kronborg så vi en malognifarvet havkrydser med Sjælland Rundt-vimpel liggende for anker inde i bugten for mållinien. Det kunne vi jo ikke forstå, men vinden døde helt, og efterhånden blev vi overhalet af både bagved, der sejlede længere ude med fin vind og krængning. Det var den nordgrå-

ende strøm, vi ikke havde været opmærksomme på, her lært vi det, og konkurrenten gik over stag forude og krydsede mællinien. Nu kunne vi tydeligt se strømskillet, og jeg foreslog at vi brugte den sydlige vind til at komme ud i den nordgående strøm. Det lykkedes, og vinden blev ganske rigtigt straks nordvestlig. Desværre kunne vi ikke nå ind til linien men førtes langt nord for havnen. Så var det jo bare at krydse ind i idvandet, og vi kom tilbage, men kunne ikke passere mællinien den rigtige vej og ankrede til sidst ved siden af havkrydseren. Der lå vi så i langt over en time, indtil hele feltet kom brasende bag fra med bugnende spilere. Vi havde spillet næsten 3 timer mellem København og mællinien, en rekord som vel kun er slæbt af den nævnte havkrydsen.

Da var det blevet mandag aften, Skt. Hans aften, hvor Carl havde lovet sig hjem til fest i familien, og vi begyndte for første gang at småskændes. Undervejs havde vi haft tid til at studere rettelserne til løbslisten, og fundet ud af, at vi var i løb med Spækthuggeren. Den havde ligget i havn i mange timer, som nr. 2 i mål. Peter Bruun havde valgt at debutere i rigtigt spekthuggervejret.

Næste år vovede jeg mig rundt i min egen SSA-båd, en skrøbelig sag fra 1925. I Kattegat hørte jeg phudselig min broder Erik udtryde: "Hva' fa'en, man kan jo ligge og plaffe ænder ud gennem friborde". Det varme vejr i juni havde fået fribordet til at sprække op, så vandet stod ind i lange tykke stråler. Det må have været godt vejr, så vi slap for at svømme iland.

Den store investering

I 1971 købte jeg så en spekthugger. Jeg døbte den "Rimfaxe" for at vælge noget nordisk, og jeg havde dunkle erindringer fra "Guldhornene". Det viste sig at være et heldigt navn, mange i min klub trod vist, at jeg selv hedder det samme. Nu kunne man få dem i forskellige farver og vi valgte en rød. Betingelserne for købet var, at vi ville have den leveret tom, altså uden aptering bortset fra hovedskottet, med spilergrej oginden Sjælland Rundt. Vi fik den i Espergærde kl. 17 som starten gik fra Helsingør kl. 19, så det var med at finde ud af, hvad der stod på sejlposeerne.

Først blev vi lidt forskrækkede over at skulle håndtere den enorme genua, men ellers gik turen meget godt. Vi skulle først anløbe Helsingør, og uvante med både løb vi for en sikkerheds skyld op på siden af en stor båd. Her blev vi dog straks venligt, men myndigt verket væk af et antal mænd i blåt jakkesæt. Det viste sig senere, at Prins Henrik var ombord. Egentlig synd for ham, for påtvunget et så stort følge af overflødige gaster, var han jo helt afskåret fra at deltagte i en båd, der var en smule sejlsportsmæssigt interessant. Nede i Smålandsfarvandet lå jeg ogsov på tværs mellem bundstokkene, da de phudsigt kæntrede med spilleren, så jeg lå og rodede med hovedet nedad i min sovepose. Vi havde bundet akkumulatoren til masteroden sammen med en kasse øl. Begge dele overlevede, og det gjorde vi også og endte med at komme i mål midt i spekthuggerfeltet. Det kunne vi jo ikke være uufriede med.

I 1972 var det 25-års jubilæum for Sjælland Rundt. Der startede et rekord-

antal på 670 både, men det blev en katastrofe med ingen vind. Vi udviklede det år en tendens til at tage chancer på en fløj. Når man nemlig så et felt foran i vindstille, var det bare med at gå i en stor bue udenom. Hele vejen over Sejrøbugten var der gevinst længere ude. Efter Rosnæs var vi dog kommet ind i feltet og krydsede uden vind. Da så vi en lang hale af både fare forbi længere ude, og vi satte sågar spiller for at skære derud i en fart, men kom for sent til toget. Som sædvanlig kunne vi høre i radioavisen at Pool Elvstrøm lå forrest i sejladsen, denne gang i pressen, som broskraberne senere skulle overtage. Senest hørte vi, at han var ved Stevens. I næste radioavis kunne vi med sær skadefryd høre, at man pludseligt havde observeret speakhuggeren "Pondus" nr. 75 ved Skovshoved, og den blev førstet båd i mål. Selv var vi vist i det der kaldes hovedfeltet, omkring et døgn efter. Vindestiden døde hele tiden ud, men vi fik da om-sider en nogenlunde stabil nordenvind op gennem Køge Bugt og Sundet. Ved Nørre Røse meddelte besætningen, at med den tid, det havde taget fra Drogden, kunne vi ikke nå mål inden tidsfristen, og nogens utsigt til bedre vind var jo svær at finde, da denne var den bedste, vi havde haft i over et døgn. Det var nu mandag aften, og de ville gerne på arbejde om tirsdagen. Det endte med, at jeg ved midnat satte hele besætningen af for enden af midtierbroen i Sundby Søfjøring, men selv ville jeg prøve at nå i mål. Da jeg kom afsted igen, var det ret koldt, så jeg bandt rorpinden og gik ned for at lave lidt kaffe, også for at holde mig vågen. Det

med at binde rorpinden havde jeg fået lidt erfaring med under sejladsen, idet jeg havde siddet og krydset omkøp med en anden båd i lang tid uden at kunne sejle fra den. Så blev jeg smøgforlegen og bandt rorpinden for at stoppe en pibe to-bak. Da jeg havde fået den tændt, så jeg tilbage og havde vundet over 100 m. Ikke så flatterende for mine evner som rorsmand, men måske en præcis vurdering. Nu tilbragte jeg så natten stående i kajhytten med hovedet i lugen, vogtede på vindviseren og gik af og til op for at korrigerne. Vinden var rummet, så jeg endte med at holde Ven op. Her mødte jeg en anden spækhugger, som jeg hurtigt indhente, jeg havde jo også en betydelig vægforderi. De fik naturligvis travlt med at justere alt, og værre og værre gik det for dem. Det må have været saert for dem at konstateret, at den båd, der høvlede forbi gennem læen, ikke havde nogen i cockpit. Jeg endte i mål 25 minutter før tidsfristen på $3\frac{1}{2}$ døgn udløb. Der var kun 25, der fuldførte inden for tidsfristen, ja jubilæumskriftet siger blot 18, men vi er dog enige om, at de 9 var spækhuggere, heraf blev vi, eller rettere jeg, nr. 7. Peter Brun nædede også liges akkurat i mål med den nye Kaskelot, atter et svineheld.

Kender du spækhuggerhyden?

Der var mange år med vindstille dengang, og lyden af den sære brusen fra et felt af spækhugere, der før afsted på et blikstille hav, blev et kendt og frygtet begreb. Man kaldte det spækhuggerlyd. Et sådant år var 1977. Vi gik på en let til frisk halvvind gennem Kattegat, men alligevel overhalede vi et utal af både. Således hu-

sker jeg, at jeg så en hvid lanterne komme farende ind, og jeg tænkte at det måtte være en motorbåd, der pløjede sig ned gennem feltet, men kikkerten afsøjede i mørket, at det var en stor avanceret sejlbåd, der var gået i stå. Måskesovde, eller også var der nogle større vindhuller. Det var hundekoldt, så vi sad med hue og vanter. Ud på morgenen nåede vi Odden, hvor et stort felt lå i næsten vindstille. Der var spækhuggere, 10-metere, sågar en katamaran og mange andre. Vi så også en af vore venner fra klubben og sejlede tæt forbi for at hilse. I spøg tog han fat i vore vanter og trak sig frem, men vi gik helt i stå og det tog mange minutter for vi igen fik styrefart, så jeg blev lidt sur og tænkte, at jeg skulle vise ham. Det var kryds ud til fyret og der stod en generende dømning, men vi satte alle mand ned ileen for at krængningen kunne holde sejlene lidt i facon mens vi styrede en rum middelkurs på krydset, der var ikke tale om, at man kunne dreje efter vinden med så lidt fart. Efter måske et par timer kunne vi så runde fyret som nogle af de eneste. Her fik vi spilleren op på en skæring, og så gik det stærkt. Resten måtte vente mindst et halvt døgn på at komme videre. I Sejrøbugten lå et større felt næsten stille. Jeg var gået til køjs, men kunne vel ikke sove, for jeg hørte Carl sige: " Skal vi tage den til læ eller til luv?", og jeg stak hovedet op af kahytten og kunne nu se den store Swan Jet fra Dragør ligge ned slappe sei, mens en halv snes mand sad og kedede sig på dækket. Den havde før været en af de forste både i mål. Nu havde den tabt sit forspring på fire timer. Idet vi passerede den et par knob hurtigere, lød det muntern der-

ovrefra: "Må vi ikke låne ham, der træder pedalerne?" Små to timer efter var både den og resten af de store både sunket under horisonten med deres enorme spilere, og der var ikke en båd i sigte, så langt øjet rakte. Jeg spurgt besætningen, om de nu var sikre på, at Sjælland Rundt var den Weekend. Vi havde overhalet over 1000 både og lå nu helt alene. Ved Røsnæs samlede vi dog 5-6 spækhuggere og en H-båd, ført af Henrik Sønderlund, som med sin store dygtighed formæde at fåsge med. Vi fulgtes ad hele til Helsingør. Det mindede lidt om cykelløb, idet nogle plurdeligt var langt foran, men senere blev hentet, hvorpå nye stak af. Syd for Kronborg kom vi dog ind på en lang række med vinden foran for tværs. Vi var vist næstsidst og var sikre på, at nu skete der ikke mere. Det er jo et lunefuld farvand, og da der kom en frisk rummer, fulgte jeg en plurdeligt indskydelse og tænkte, at det skader jo ikke at tage lidt højde, og mens jeg skar ind, skrællede vinden for de andre. Nu fulgte en nervpirrende halv time på kryds, hvor man enten fandt en frisk vindstribe eller også lå og sejlede 30 grader lavere i svag vind. H-båden var hurtigst i opfætelsen og lå snart langt foran inde ved havnemolene, men vi havde også haft held til at komme godt foran de andre spækhuggere. Så runde Tjalfypnten på vej hjem, og da de passerede, spurgt vi, hvordan det var gået. Ikke uventet var svaret, at de havde vundet - de vandt jo altting - men de tilføjede: "I er nummer 2". De kunne jo ikke vide, hvor plurdeligt og uventet, vi var blevet det eller hvor usikker situationen var, og vi table da også kort efter en plads. Tjalf

havde det år den trediehurtigste rene sejltid af samtlige 1600, vi var nummer syv i ren sejltid. 3.pladsen fik et underligt efterspil. Vi havde de første år en krydsfok som lille forsejl, men hvadenten det nu skyldtes skoddingen, syningen eller at træindene var knækkede, så var den nærmest ubrugelig, og vi fik syet en lav genua af Rene Woltemath, en ung lovende sejler fra klubben, som netop var begyndt som selvstændig sejlmager, han havde iøvrigt også syet vor såkaldt store spiler. Da vi kom hjem fra Sjælland Rundt, var flaget på halv i Sundby. Rene, som også havde deltaget, led af epilepsi, og han var stået op om natten, formodentlig for at lade sit vand, havde fået et anfald og var druknet i havnen. Nu var jeg ikke helt tilfreds med faconen på genuaen, så jeg bad Orkan Sejl se på den. Det resulterede i, at jeg ved næste aftenmatch fik smidt et helt nyt sejl ombord, hvad jeg dog ikke mente at have bestilt. Forklaringen var, at den anden var syet helt forkert, dugen vendt den gale vej osv. Men den gode placering gjorde os åbenbart til en potentiel reklamesejle, så det endte med at vi købte et helt nyt stel sejl til favørpris og fik den lille genua gratis.

Samme år fik vi endelig klampet masten fast i kahytstaget, og kloge hoveder anbefalede os at stramme topvanterne knaldtot. Det sørgelige resultat af alt dette var, at nu lå båden nærmest helt stille, hvadenten det blæste eller ej. Tidligere havde vi faktisk en surveræn fart i båden i stille vejr, hvad vi bevisste ved et klasse mesterskab i Helsingør, hvor vi krydsede fra både Tjølle og Poul Richard Høj Jensen, som var ude på endnu en skalp i en

lånt båd. Det var ikke tilfældigt, vi gjorde det to gange, begge gange sammen med en anden med et ukendt nummer. Vi var nok begge trimmet helt håbøst, undtagen til det vejr.

Anden gang skulle min broder Erik, der dengang var medejer af båden, retfærdigvis styre, ikke helt til min tilfredshed, men vi var først båd ved krydsmærket. På vej ud til slagmærket havde Erik ikke helt fattet, at merket for sydpå i forhold til landet bagved. Vi formæde ikke at forklare ham, hvordan han kunne se, hvor højt han skulle styre, og til sidst kunne vi ikke holde mærket op på grund af strømmen. Vi ramte mærket og trak det efter os flere meter. Jeg husker endnu, hvordan Poul Richard Høj Jensen i båden bagved rejste sig op i begejstring, men vi skulle jo en tur til rundt om mærket. Det kunne man ikke, vi måtte hele vejen ind til stranden igen og var trediesidst, to andre må have gentaget fadæsen.

Den alternative Sjælland Rundt

I 1978 fandt Sundby Sejforening på at arrangere sin egen Sjælland Rundt. Det var vel dels for at promovere sig med en større distancejælds, og geografin gav jo ikke så mange muligheder, dels dog også som en slags protest mod, hvad mange opfattede som en voldsom kommercialisering af arrangementet i Helsingør, hvor det endda var blevet dyrt at deltage. Nu kunne man også prale af at sejle Sjælland Rundt "den rigtige vej", for det var jo blevet umuligt fra Helsingør, og det opfattes overraskende andetledes at tage turen i omvendt rækkefølge. Det lokkede alle mænd af huse i SSF, selv

"den gale murer" skulle med i sin gaffelriggede kragejolle. Han brækede dog masten på vejen over til starten ved Flakfortet. Også "Jasda", en stor bred spidsgatter, skulle med, men den grundstødte efter starten på en af grundene øst for Saltholm, og da de var kommet flot sejlede de til Dragør, hvor de blev nogle dage og drak provianten i fred for kællingerne, som de sagde, mens de fulgte sejladsen i radioen, for at høre hvornår de ventedes hjem. Da det blev en meget lang og vindstille affære, hvor kun 10% af de godt 200 startende kunne nå i mål på 3½ døgn, fik Jasdas besætning altså god tid til at hygge sig i Dragør.

Det blev til 4 år før denne sejlads, og jeg var med alle gange, i 1979 dog ikke med Rimfaxe, som vi var ved at aptiere om, så den kom ikke i vandet det år.

Foran eller bagved?

I 1981 blev det en sær tur. Vi startede på kryds i let luft ned mod Stevns. Jeg gik til køjs ud på natten for at være vågen til at navigere gennem Bøgestrømmen. Da jeg efter vågneude, var der ikke en håd i sigte, og jeg spurgte Carl, hvor de andre var. "De er bare væk", svarede han med den form for precision, der ligger til ham. "Ja, hvor væk, foran eller bagved?" "De er bare væk", gentog han, så jeg måtte selv erfare, at de havde sejlet fra alt og alle mens jegsov. Erfaringen har lært mig at jeg ikke er uundværlig, de fleste geniale ting foretages, mens jeg sover. Da vi kom til Storstrømsbroen spøjdede vi forgæves efter de større både fra Grønsund. Først ved Stignæs dukkede et par 10-meterskutter op agter, men vi kom først til

kontrolpunktet i Agersøsund og kunne stolte høre i radioavisen, at vi var første båd ved Agersø. Det var vi nu ikke ret mange minutter, 10-meterne forsvandt snart forud og vi var efter helt alene helt til Gilleleje, hvor vi blev overhalet af to Borresen-10-meterne på kryds. Endelig blev vi efterhånden overhalet af en X-79 på vej ned gennem Sundet, men blev altså sjette båd i mål.

Trots et glimrende arrangement daledes deltagerantallet støt, og i et forsøg på at forny interessen opfandt man Østersecup. Det var en tur rundt om Møn, Falster og Lolland. Det var da en fornøjelse i ukendte farvande, men det ville jo have været en styg tur i sydvestlig kuling, og ulempen var, at den var lige så lang som Sjælland Rundt. Det blev dog en stille og usforglemmelig tur. Efter starten, der gik i to ongange, mødte vi en Ravage, en slags 10-meter, der stod på grund på Søndre Flint. I en munter beretning bagefter fortalte de, at navigatøren netop havde stukket hovedet op af kahytten og sagt: "Nu ved jeg lige, hvor vi er". Det vidste de andre således også. Denne Ravage fulgtes vi med ned langs Falster, men ved Gedser friskede vinden op, og de overhalede os ved midnat. Næste morgen så vi en båd bagude, der halede voldsomt ind på os. Først senere blev det muligt at skeine, at det var denne Ravage. Hvad de har foretaget sig i nattens løb, må fanden vide. Vi fulgtes stadig, men i Smålandsfarvandet fiskede vinden igen, og de forsvandt forude. Nu er turen gennem Grønsund jo en betydelig omvej, og da vi havde rigget af på Flakfortet, kom Ravagen ind, og deres glade ansigter forvandledes straks, da de

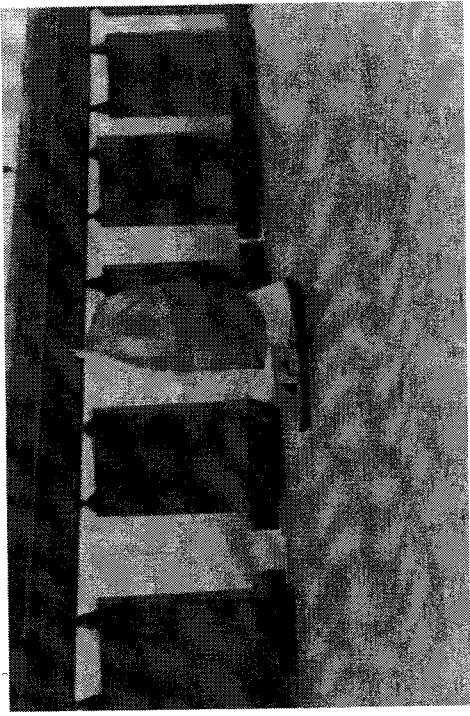
så det irriterende røde apparat. Jeg fik senere lejlighed til at bemærke: "Den sejede utroligt stærk, den overhalede os hele tre gange".

Præmier er et kapitel for sig - når man får dem!

Til en hyggelig kapsejlads hører en præmieuddeling, og da man i erkendelse af turens længde endog havde etableret et halvvejsmål ved Nakskov, blev det en betydelig høst. En løbspræmie, en overalpræmie, en halvvejspræmie, og så en til, i alt fire, alle Holmegård-glas. Det ene var et glas i overstørrelse, som det var svært at finde anvendelse for. Det var det ikke denne aften. Nogle foreslog nemlig, at det skulle bruges til at brygge "kander". Det bestod vist af porter, citronvand og snaps. Det blev så sendt rundt adskillige gange, og det blev en meget munter aften. Nu var det ikke tilrådeligt at tage bilen hjem, så jeg besluttede at sove i båden. Belæsset med mine fire præmier kom jeg da også ombord, lavede et let svaj ind om

undervantet, og rettede for meget op. Desværre var nabobåden ude at sejle, så jeg havnede i karet med præmierne. De fledt nu pået i hver sin papkasse. Jeg svømmede rundt og samlede dem op en for en mens jeg undrede mig over, at de ikke sank. Næste dag måtte jeg så, uden en ør trevl, iføre mig alene spraglet olie-toj og køre hjem i højt solskin. Jeg blev dog ikke stoppet, og da jeg samme aften berettede historien for Niels Peter, klubbens bedste sejler, fortalte han, at han kun kom til porten, så væltede han med cyklen og knuste sin præmie. Det er vist den bedst arrangerede kapsejlads, jeg nogen sinde har deltaget i. Alene det at sende en motorbåd til Nakskov for at tage halvvejsmål krævede jo en betydelig frivillig indsats. Alligevel var tilmedlingen næste år for lille til at gennemføre endnu en sejlad.

Mogens "Rimfaxe", D 32
(Sidste halvdel af SR-beretningen bringes i næste nr. af Spækhuggernyt. Red.)

Rimfaxe på vej Sjælland Rundt i 1981 - "skudt" med telelinse under Storstrømsbroen.

Referat af bestyrelsesmøde 17 oktober 1998

Orientering
Sejmåling; se blad 61, kommentarer fra mælter.

Rejnskab godkendt af revisor uden bemærkninger, se blad 61.

Kasse beholdning pr. okt. 98: 18.000.

Det påføres girokort, hvilket år, der betales kontingenget for.

Der er pt. udsolgt af trojer, nye laves om ca. 2 år.

Fordeling af de generelle opgaver

Blad: Jette Simonsen

Kassere: Hanne Skovbjerg

Medlemsregister/ fartøjstegister: Jette Simonsen og Jakob Iversen

Butik: Torben Vang

Arbejdsform for bestyrelsen

Der oprettes små arbejdsgrupper, som udarbejder aktivitetsplaner og tilbagemeld der til den øvrige bestyrelse.

DM 1999 i Lynæs

Arbejdsgruppe: Hanne og Troels. Tager snarest kontakt til Lynæs Sejlklub.

Mast

Arbejdsgruppe: Kim, Torben og Jakob.

Tager kontakt til maste producenter med henblik på afklaring af spørgsmål vedr. master. Jakob skriver indlæg til bladet vedr. forsikringsspørgsmål.

Gennemgående sejlpinde

Hanne og Troels researcher og laver indlæg til bladet.

Brev til DS

Findinger til klasseregister fra 97 ok. 96 + 98 gennemgås af Jette og Torben, der ledes sørger for det nødvendige i forhold til DS. Klasseregistrene opdateres inden DM 99 og udsendes som blad.

Hjemmeside internettet

Arbejdsgruppe: Jette, Troels og Jakob. Udarbejder plan for, hvordan siden bruges. Henvendelser vedr. medlemskab tager Jette sig af.

Nye trojer

Arbejdsgruppe: Troels. Nye trojer ventet til år 2000, men måske skal der laves kasketter, urettemme el.lign. forinden.

DM 2000.

Arbejdsgruppe: Torben og Jakob. Hou har forespurgt. Kerteminde og Nyborg skal spørges.

Eventuelt

Torben arbejder på at opspore formene og tegningerne.

Næste møde: 16. Januar 1999.

Referent: Jacob Iversen

Klassenesterskaber 1971 til 1998

Peter Bruun konstruerede Spekhuggeren i 1969. Historien om hans deltagelse og formenne placering i Sjælland Rundt samme år er velkendt. Han sejlede en andenplads hjem efter den gamle NL-regel, og blev kun slætt af Paul Elvstrøm, der sejlede i en Soling.

Grunden var hermed lagt til en af de helt store successer i dansk sejlsport. Spekhuggere blev nærmest fremstillet på samlebånd og i løbet af få år voksede flåden til flere hundrede. I 1971 blev det første uofficielle klassemesterskab afholdt. Herefter er det gået slag i slag med en ubrudt række af mesterskaber, siden 1973 med officiel DS-status og siden 1991 med status som DS-Danmarksmesterskab.

Nedenstående liste over mesterskaber har nogle få "huller". Det skyldes enbeklagelig manglende arkivindsats i perioden.

År	SP-nr.	Skipper	Klub
Espergærde 1971	?? deltagere D 2	Hans Storm	HS
Espergærde 1972	30 deltagere D	Peter Bruun	Esp
SSF 1973	30 deltagere D	Peter Bruun	Esp
Mosede 1974	33 deltagere D 44	Tom Carlsen P Trock-Jansen Peter Høegh	KDY
Hellerup 1975	32 deltagere D 72	Jørgen Bojsen-Møller Jakob Bojsen Møller Jens Thordrup	MØN MØN MØN
Helsingør 1976	34 deltagere D 63	Poul Richard Høj Jensen Henrik Sørensen Steen Joost	RKS
Kerteminde 1977	23 deltagere D 72	Jørgen Bojsen-Møller Jakob Bojsen Møller Jens Thordrup	MØN MØN MØN

Rungsted 43 deltagere
1978 D 72 Jens Thordrup MØN
Henrik Søderlund RKS
Poul Haldager MØN

Aarhus 40 deltagere
1979 D 212 Niels Ditmar NES
Flemming Risager NES
Lars Jensen NES

Sundet 28 deltagere
1980 D 232 Eggert Schröder KDY
Anker Schröder KDY
Per Gottfredsen KDY

Lynæs 26 deltagere
1981 D 24 Kim Bruhn-Petersen SKS
Jesper Harlek Jensen ØSF
P Jensen ØSF

Vedbæk 38 deltagere
1982 D 500 Lars Netterstrøm SKS
Palle Murmann SKS
Henrik Sørensen KDY

Egå 23 deltagere
1983 D 24 Kim Bruhn-Petersen SKS
Roy Bruhn-Petersen SKS
Peter Bruun Esp

Helsingør 25 deltagere
1984 D 232 Eggert Schröder KDY
Anker Schröder KDY
Per Gottfredsen KDY

Skovshoved 26 deltagere
1985 D 33 Kim Bruhn-Petersen SKS
Lars Netterstrøm SKS
Klaus Lange SUN

Horsens 30 deltagere
1986 D 65 Peder Skogstad SUN
Svend Aage Bauer SUN
Bjørne Lindquist SUN

SYC 25 deltagere
1987 D 65 Peder Skogstad
Jens Bech
Bjarne Lindquist SUN
SUN
ESO

KvS 38 deltagere
1988 D 33 Klaus Lange
Bjarne Lindquist
Carsten Hørlek Jensen SUN
ESS
SUN

SSF 36 deltagere
1989 D 17 Hans Erik Orving
Bjarni Jensen
Henrik Ahmgaard Olszen SUN
SUN
LYN

Rungsted 30 deltagere
1990 D 33 Bjarne Lindquist
Klaus Lange
Carsten Hørlek Jensen ESO
SUN
SUN

Aarhus Sejlspor 22 deltagere
1991 D 33 Bjarne Lindquist
Klaus Lange
Carsten Hørlek Jensen ESO
SUN
SUN

KAS 33 deltagere
1992 D 65 Peder Skogstad
Per Andersen
Søren Due SUN
SUN
SUN

SSS 22 deltagere
1993 D 65 Peder Skogstad
Søren Due
Jens Bech SUN
SUN
SUN

Sundet 21 deltagere
1994 D 65 Peder Skogstad
Per Andersen
Søren Due SUN
SUN
SUN

Juelminde 26 deltagere
1995 D 123 Lars Bo Røpke
Søren Persson
Kent Kristensen HAS
HAS
HAS

Skælskor (Agersø) 22 deltagere
1996 D 256 Hanne Skovbjerg KvS
Flemming Christiansen SKS
Per Godtfredsen KDY

Råborg 30 deltagere
1997 D 142 Ib Schneider SUN
Lars Olsen BS
Thomas Taats TS

Præstsø 32 deltagere
1998 D 256 Hanne Skovbjerg KvS
Flemming Christiansen SKS
Per Godtfredsen KDY

Kontingent 1999

I midten af dette blad finder du et girokort, som er beregnet til indbetaling af det årlige kontingent til Dansk Spækthuggerklub.

Fra og med 1999 udgør kontingentet **kr. 200,00** (vedtaget på generalforsamlingen i 1998 i Præstsø).

Og hvad får du så for dette kontingent: Spækthuggernyt 4 gange årligt, krydret med resultater, information om bestyrelsen (som faktisk arbejder!) og dennes opgaver, beretninger fra medlemmerne om alle de sorgen og glæder, de/vi har i og med spækthuggeren, en årlig oversigt over fartøjer og medlemmer, praktisk meddelelser om, hvor du skal henvende dig om dette og hint og mange andre ting.

Et ønske fra bestyrelsen har også været

lidt større økonomisk råderum til eksempelvis at søge konsulent bistand i f.m. udvikling af spekthuggerens mast og rig, samt ønsket om en mindre udvidelse af butiksortimentet, hvilket kassebeholdningen dårligt kan klare på det nuværende niveau.

Jeg skal venligst minde om, at kontingenget bedes betalt senest den 1. februar 1999. **Venligst anfør som minimum navn/adresse, sejlr. Og årstal (1999).** Det letter kassererens og Jettes arbejde betydeligt med at ajourføre medlemsregisteret.

På forhånd mange tak.

Bestyrelsen

MARKEDSPLADSEN

KØB - SALG - BYTTE

ANNONCE: SÆLGES

Dørkrist til Family-cockpit. Massiv teak. Flætværk omgivet af 20x90 mm rammertræ. Gummidupper på underside. Helt ubrugt.

Meget smukt håndværk. Passer kun til Family.

Kan aftenes for DKK 1.900,00 (= 39% af nypris).

Henvedelse:

Jan Eggers, Snekkerten

■ 49 22 36 22

ANNONCE: SÆLGES

DEN 91 "Sorte Sarah" er til salg for 70.000 kr. eller som halvpart for 35.000 kr.

Sorte Sarah har en spiler fra 1997, storsejl fra 1996, genua 1995 og fol næsten nu, men fra 1993. Hertil er en række ældre men penne tursejl.

Sorte Sarah er indrettet med ca. 10 år gammel aptering med ekstra lang dobbelt forkeje. Det er en dejlig turbåd.

Udstyr: Bomhelt, log, loigang, gear på spil, vhf, alle fald og trimsnøre ført til cockpit, motor, teakdørk.

Båden er beliggende i Kalkbrænderihavnen.

Henvedelse:

Søren Jonassen

■ 44 48 24 58

Bladplan 1999

Nr. 63/marts 99:

- Oversigt over pokalsejladser 1999
 - Evt. referat af bestyrelsesmøde
 - Invitationer til spækhys- og vækstekender
 - Annoncer
 - og som altid: Indlæg fra medlemmerne

Nr. 64/juni 99:

Nr. 64/juni 99:

- Nr. 64/uni 99:**

 - Tilmeldingsblancket til DM 99 i Lynæs
 - Optakt til DM
 - Medlemslisten/far/tojsregistret
 - Indkaldelse til generalforsamling
 - Indkomne forslag til generalforsamlingen
 - Annoicer

og som altid: Indlæg fra medlemmerne

Nr. 65/september 99:

- Nr. 03/September 1999:**

 - Resultat af DM 1999
 - DM-bemeling
 - Referat af generalforsamling
 - Annoncer
 - og som altid: Indlæg fra medlemmer

Nr 66/Heremher 99:

- Nr. 66/december 99:
 - Resultater af pokalseriene
 - Referat af bestyrelsesmøde
 - Annoncer
 - og som altid: Irdfæs fra medlemmerne

Deadline

til næste nr af Spæk hæggeomt er:

卷之三

DM 1999

mandag den 22. februar 1999

afholdes i dagene 3.-8. august 1999 i Lynæs (på toppen af Sjælland, hvis nogenskulle være i tvivl).

GODT NYTÅR!!

03528 KHC
HANS STORM
SØNDERSØEJ 32
2820 GENTOFTE

0000174
000
2
000
2
000

ALT TIL DIG OG DIN BÅD

Vi er lagerførende i originale Spækhugger-dele
og har et meget stort udvalg i toy, maling, sejlerøj, elektronik mv. samt eget riggerværksted

Vi ses i

BALTIC
Ø
BÅDUDSTYR

København: Århusgade 97 • 2100 København Ø • Tlf. 35 38 44 00 • Fax 35 26 44 17
Roskilde: Strandgade 1 • 4000 Roskilde • Tlf. 46 36 07 68 • Fax 46 32 44 17